קאַפּיטל עלף

1 און ווען זיי דערנענטערן זיך צו ירושלים, צו
בית־פגי און בית־היני, ביים הר הזיתים, שיקט
2 ער צוויי פון זיינע תלמידים, און זאָגט צו זיי:
גייט אין דעם דאָרף אַריין, וואָס איז אַנטקייגן־
איבער אייך; און גלייך ווי איר וועט אַריינקומען
אַהין, וועט איר געפינען אַ יונג אייזעלע אָנגעבונדן,
אויף וועלכן קיין מענטש איז נאָך קיינמאָל נישט
3 געזעסן; בינדט עס אָפּ, און ברענגט עס. און אויב
עמיצער וועט צו אייך זאָגן: פאַרוואָס טוט איר
דאָס? זאָלט איר זאָגן: דער האַר האָט עס נייטיק,
4 און שיקט עס באַלד צוריק אַהער. און זיי זענען
אַוועקגעגאַנגען, און האָבן געפונען אַ יונג אייזעלע
אָנגעבונדן ביי אַ טיר אינדרויסן ביים שייד־וועג;
5 און זיי בינדן עס אָפּ. און אייניקע, וואָס זענען
דאָרטן געשטאַנען, האָבן צו זיי געזאָגט: וואָס טוט
איר, אָפּבינדנדיק דאָס אייזעלע? און זיי האָבן
צו זיי געזאָגט אַזוי ווי ישוע האָט באַפוילן; און זיי
6 האָבן זיי געלאָזט. און זיי ברענגען דאָס יונגע אייזעלע
צו ישוען, און לייגן אַרויף דערויף זייערע מלבושים;
7 און ער האָט זיך דערויף אַרויפגעזעצט. און אַ סך
האָבן אויסגעשפּרייט זייערע מלבושים אויפן וועג;
און אַנדערע האָבן אויסגעשפּרייט צווייגן, וואָס
8 זיי האָבן אָפּגעשניטן אויף די פעלדער. און די,
וואָס זענען געגאַנגען פאָרויס, און די, וואָס זענען
נאָכגעגאַנגען, האָבן געשריגן: הושענא! געלויבט
איז דער, וואָס קומט אינם נאָמען פון דעם האַר!
9 (ברוך הבא בשם יהוה) געבענטשט איז דאָס מלכות
פון אונזער פאָטער דוד, וואָס קומט! הושענא
במרומים! (תהלים קיח, כו.)